

[Kirsten Jacobsen.]

anden et forslag om, at man skal forøge indtægtsiden på skattebilletten, men ikke udgifts-siden.

Må jeg til hr. Bernhard Baunsgaard sige: hvad er det egentlig for en mærkværdig tankegang, der ligger bag ved hans betragtning, at hvis man forøger standardfradraget, giver det størst gevinst til direktøren, som tjener de fleste penge, og som har den største skatteprocent, og mindre gevinst til arbejdsmanden? Det er jo rigtigt, men det er nøjagtig det samme forhold, der gør sig gældende, når man forøger lejeværdien. Så er det også direktøren, der får den største indtægt, og som deraf beskattes mest, og så er det vel meget rimeligt, at fradragene behandles på samme måde.

Ole Olsen (SF):

Skatte- og afgiftsministeren synes at have fået den mærkværdige opfattelse, at det er det samme at stemme imod et lovforslag som at undlade at stemme. Jeg må indrømme, at det er nyt for mig, når han siger, at man stemmer mere eller mindre imod. Jeg mener, ministeren burde tænke sig om og være opmærksom på, at vi begrundede det meget udførligt. Vi stillede ændringsforslag, som drejede sig om nybyggeriets friholdelse i en overgangsperiode. Når regeringen ikke gider ulejlige sig med at forhandle mere, må vi jo tage det standpunkt, at den ikke kan regne med vores stemmer. Vi demonstrerede ikke og stemte imod, vi undlod at stemme; men jeg vil medgive så meget, at jeg synes i modsætning til DKP og VS, at loven i princippet er en god lov. Man beslægtlægger en del af stigningerne i jord og fast ejendom, men vi synes nok, man skulle have gjort det sådan, at det nybyggeri, der var kommet i gang, blev friholdt, for det er klart, at det kom til at hvile som en byrde på lejerne i det nybyggeri.

Til hr. Bernhard Baunsgaard må jeg sige, at jeg godt kan se logikken i, at hvis man anbringer 500.000 kr. i et hus, så sparer man nogle penge. Men jeg synes ikke, at det vejer tungt i forhold til de generelle synspunkter, og det radikale venstre er meget velkommen til at stille et ændringsforslag – ellers gør vi det nok, hvis regeringen ikke kan tage sig sammen til at gøre det – et ændringsforslag, som går ud på, at man laver en eller anden dyrtidsreguleret overgrænse. Man kunne nok finde noget, som var socialt rimeligt. Hr. Bernhard Baunsgaard

synes heller ikke at tænke på, at man også anbringer penge, hvis man har mange af dem, i andet end fast ejendom. Jeg kan nævne motorbåde, malerier, biler osv., osv. Men hr. Bernhard Baunsgaard påstår jo ikke, at man skal til at beskatte en brugsværdi af disse ting. Jeg synes, det radikale venstre må besinde sig og se, at det eneste fornuftige, der er sagt i denne sag, er det, SF har sagt.

Hr. Arne Bjerregaard mener ikke, reglerne i lovforslaget er mere udviklede, end de plejer at være, og så mener han, at man kunne bare have lavet dem om tidligere. Man bør ikke lave dem om nu. En så forskruet logik er jeg aldrig stødt på tidligere. Hvis dette høje ting erkender, at denne lov er alt for forskruet og indviklet, kan man kun reagere på én måde, og det er ved at sørge for at lave den om, så den bliver enkel; det hjælper da ikke at henvise til, at den har været udviklet i flere år. Folk har heller ikke kunnet finde ud af den i lang tid.

Jeg skal takke for hr. Arne Bjerregaards invitation til samarbejde om at afskaffe de snørklede ting – det, vi kalder fradragsjunglen i loven – og lave en skattereform. Det vil vi gerne for at komme disse fradrag, altså overskud og underskud på fast ejendom, til livs. Jeg glæder mig over, at kristeligt folkeparti hermed tilsyneladende slutter sig til de synspunkter, SF har med hensyn til disse reformer.

Kaj Hansen (DKP):

Skatte- og afgiftsministeren havde nogle bemærkninger, det godt kan være værd at opholde sig lidt ved. Han siger, at modstanden kom fra det yderste højre og det yderste venstre. Jeg ved ikke, hvor mange af skatte- og afgiftsministerens partifæller det yderste venstre omfatter i forbindelse med det lovforslag, vi behandler her. Skatte- og afgiftsministeren ved, at han ikke kan finde en eneste socialdemokratisk lejermand, en eneste socialdemokratisk tillidsmand i boligforeningerne, som vil gå ind for det lovforslag, der ligger her; det er jo sandheden. Derfor må jeg mene, at her er skatte- og afgiftsministeren i virkeligheden kommet over til højre.

Skatte- og afgiftsministeren kan ikke forstå, hvorfor vi stemte imod stempelafgiften. Nu formoder jeg, skatte- og afgiftsministeren kender de svar, vi modtager fra ministeriet, når vi stiller spørgsmål. Der blev fra udvalget stillet spørgsmål om, hvilke beskæftigelsesmæssige